ISIDORUS HISPALENSIS. REMIGIUS ALTISSIODORENSIS
Zwettl 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 31v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ciones noxias que mathesis dir euen
t rerũ ꝓscere posse conent qs ñ solũ
auctores xp̃iane religionis s; etiã gentiliũ pla
to aristoteles q: atq: aliũ rerũ uertute
cõmoti cordi sententia dampnauerũt
dicentes ꝯfusione rerũ poti de tali p
suasione geniari. Hã sigen humanũ
aduarios act nascendi necessitate p̃me
ret cur aut laude mereant bon. aut
malis legũ peripiant ultionẽ. Et q̃ minus
ipsi ñ fuerint celesti sapientie dedi
uertatis tũ testimonio errores eoꝝ
merito peculerũt. Ordo aũ iste septem
scolarũ disciplinarũ. idõ a philosophis
usq: ad astra pouect est. sicut ut animi
scolari sapientia implicat a terrenis reb
abducẽt. et insupna ꝯtemplatione col
locaret. Explicit liber. iii. Incipiunt capla
lib qrti. id est de medicina. De medicina.
ii. De noie eius. iii. De uiuentib eius. iiii. De
trib heresib medicoꝝ. v. De q̃tuor humorib
corporis. vi. De acutis morbis. vii. De cromi
cis morbis. viii. De morbis q in superficie cu
tis uident. viiii. De remediis et medicamib
x. De libris medicinalib. xi. De instrumentis
medicoꝝ. xii. De odoribus et unguentis. xiii.
De uicio medicine. Incipit liber qrtus.

De medicina.

Medicina est que
corpus tuet et restaurat salutẽ eius mania
festat in morbis et uulneribus. Ad hanc itaq:
pertinent ñ ea tantũ que ars eoꝝ exhi
bet qui pie medici noiantur s; etiã cibi et
potus regum. et regum. Defensio denique: ofẽ
atq: munitio q sanũ corpus adusus ext
nos ictu casuq: seruat. De noie eius. ii.
Nomen aũ medicine a modo. id est
a tempamento impositũ estimat ut ñ sa
tis s; paulatim adhibeat. Hã immutatio
tristat natã. mediocritẽ aũ gaudet in
de et qui pigmenta et antidota satis et assidue
biberint uexantur. Immoderatio enim ois
ñ salutẽ s; periculũ affert. De inuento
ribus. iii.
Medicine aũ artis auctor et
repertor apud geos phibet appollo
hanc filius et escolapii laude et ope amplia
uit s; p q̃m fulminis ictu escolapii interiit
iudicta fertur medendi cura. et ars simul
cũ auctore defecit. latuitq: p annos pe
ne q̃ingentos usq: ad tempora artaxersis re
gis persarũ. tũ ea reuocauit in lucẽ ypocra
tes patre gentis in insula eboo. De tribus
Asclepio
Hi itaq: tres uiri. heresib medicoꝝ. iii.
Inde heresis inuenerũt. Prima me
thodica inuenta ẽ a apolline. que remedia
sectat et carmina. Secũda empirica. id ẽ
expiũtissima. inuenta ẽ a escolapio q
ñ iudicioꝝ signis s; solis ostat expiũs.
Tertia logica. id ẽ rõnalis inuenta a hypo
crate. Iste enim discussis et arũ regionũ
egritudinũ q̃litatib arcis curã rõnabiliũ
preseruat ẽ. Empirici enim experientia sola
sectantur. logici experientie rationẽ ad
iungunt. methodici nec elementoꝝ rõnẽ
obseruant. nec tempora. nec etates. nec
causas s; solas morboꝝ subas. De iii.
Sanitas ẽ humoriũ corporis. v
Integritas corporis et temperie na
ture. ex calido et humido et sanguis. in
de et sanitas dicta q̃si sanguinis status.
Morbi generali uocabulo omis passiones
corporis uenient. q̃ modo uetes morbi
noiauerũt. ut ipsa appellatione mortis
uim que ex eo nascit demonstrarent.
Inter sanitatẽ aũ et morbũ media est
curatio. que ñ morbo ꝯgrua. et ñ pdu-